

Jäniskissa

Jäniskissa mietteissänsä istui peilin edessä
karvas pala kurkussa ja silmät vedessä

oon toisenlainen, kumma kukka, outo otus laatuaan
oi mitä mieltä äitirukka minut saatuaan
ja äitikissa salat julki
kertoi - lopuks lisäsi:
"kas tästä kerran ohi kulki
komea jänis - se on sun isäsi"

Ja jänikissa oivalsi on kaikki kiinni tuurista
kun toiset päättää puolestamme sukujuurista
ja jatkaessaan matkaa mieltä elämistä sinänsä
on tärkein seikka varmaan se kun löytää minänsä

Metsätiellä ystävämme kohtas pitkäkielisen
otuksen ja tutustua teki mieli sen
ja kumartaen luojan luoma, jänis kissan sukuinen
tiedusteli : "terve kuoma - sua mä tunne en"
ja muukalainen katsoi kohti
kyselijää kummasti
viimein sanat suustaan johti:
"no - muurahaiskarhu oon ollut ikäni"

Ja jäniskissa oivalsi on

Keskustassa vastaan tuli suuri tummapukuinen,
suoraselkä, jättiläinen, hienosukuinen
ja ystävämme ihmetteli kummallista kulkijaa:
"hei kukas olet hyvä veli" - päätti tiedustaa
ja jättiläisen hihansuusta
kysyvästi nykäisi
sai vastauksen niinkuin puusta:
"no minähän olen everstiluutnantti"

Ja jäniskissa oivalsi on....

